

Ponad milion osób
manifestowało w Moskwie
w dniu 1 Maja przed
GENERALISSIMUSEM STALINEM
pokojowe dążenia
narodu radzieckiego

MOSKWA (PAP) Agencja TASS podaje: W atmosferze dumy i radości z osiągniętych sukcesów w budowie komunizmu, obchodzili narody Związku Radzieckiego Święto 1 Maja — dzień międzynarodowej solidarności mas pracujących, dzień braterstwa robotników wszystkich krajów.

DEFILADA WOJSKOWA NA PLACU CZERWONYM W MOSKWIE

Na Placu Czerwonym w Moskwie rozpoczęła się 1 maja o godz. 10 rano defilada wojsk garnizonu moskiewskiego. Plac Czerwony tonął w powodzi flag i transparentów. Na przeciwko Mauzoleum Lenina widniały dwa ogromne portrety założycieli partii bolszewickiej i państwa radzieckiego — Lenina i Stalina. Herby państwowe 16 radzieckich republik związkowych symbolizują niezłomną przyjaźń narodów Związku Radzieckiego. Na czerwonych transparentach widnieją hasła 1-majowej KC WKP(b). Na grandioznych trybunach wzdłuż ściany Kremia zajęli miejsca goście: robotnicy, kochanki, uczeń, działacz kultury, pracownicy instytucji państwowych, przedstawiciele Armii Radzieckiej.

Wśród gości znajdują się delegacje z wielu krajów świata, które przybyły do Moskwy na zaproszenie radzieckich organizacji społecznych. Obecna jest również delegacja polska. Na trybunach znajdują się ponadto członkowie korpusu dyplomatycznego oraz etatyczne wojskowi.

Nad Placem Czerwonym rozlega się burza oklasków. Na trybunę Mauzoleum Lenina wstępują — Józef Stalin, kierownicy partii bolszewickiej i rządu radzieckiego, marszałkowie, generałowie i admirałowie sił zbrojnych Związku Radzieckiego.

Defiladą 1-majową dowodził generał-pułkownik Paweł Antemjew. Defiladę przyjmował marszałek Związku Radzieckiego Leonid Gownorow. Po odebraniu raportu i powitańtu wojsk, marszałek Gownorow wygłosił z trybuny Mauzoleum Lenina przemówienie do uczestników defilady, do sił zbrojnych ZSRR, do całego narodu radzieckiego.

DEFILADA W POWIETRZU I NA ZIEMI

1-majową defiladę wojskowa otwierają stuchacze akademii wojskowych. Kiedy ostatnie szeregi mijają Mauzoleum Lenina, nad Placem Czerwonym pojawiają się eskadry bombowców i pościgowców.

Sprężyste i równo przechodzą szeregi oddziałów oficerskich wszystkich rodzajów broni wojsk lotniczych (Ciąg dalszy na str. 2)

Pracownicy „Prasy Demokratycznej” oraz zespół „Ilustrowanego Kuriera Polskiego” podczas defilady 1-Majowej w Bydgoszczy

ILUSTROWANY

Cena 15 gr

KURIER POLSKI

BOK VIII (1952)

Piątek, 2 maja

Nr 105 (2294)

**Pod sztandarami walki o Pokój i Plan 6-letni
jednoczy się w niezwykłą siłę
cały bohaterski naród polski**

**Przemówienie Przewodniczącego KC PZPR Prezydenta Bolesława Bieruta
wygłoszone na otwarciu pochodu 1-Majowego w Warszawie**

WARSZAWA (PAP). Dnia 1 Maja Przewodniczący KC PZPR Prezydent RP Bolesław Bierut wygłosił na otwarciu pochodu 1-Majowego w Warszawie następujące przemówienie:

Towarzysze! Obywatele bohaterskiej Warszawy! Ludu pracujący całej Polski!

Oto zebraliśmy się znów na ulicach polskich miast w radosnym, słonecznym dniu Święta Pierwszomajowego.

Po raz 8-my święcimy 1 Maj w wolnej, niepodległej, wyzwolonej z jarzma kapitalizmu Polsce Ludowej. Potężnie i dumnie falują dziś nad głowami sławne bojowe sztandary — symbole bohaterskich walk polskiej klasy robotniczej. Radośnie, zwycięsko brzmi dzisiaj jej pieśń rewolucyjna, płynąca poprzez całą ziemię polską. Gnębiona, spływająca krwią przez dziesiątki lat w dawne dni majowe klasa robotnicza jest dziś w Polsce Ludowej przewodnią siłą narodu. Lud pracujący — jedyny gospodarz ziemi polskiej — czyni dziś coroczny pierwszomajowy przegląd swych sił.

Towarzysze! Siostry i bracia ze wszystkich miast i wiosek ojczyści! Gorące, serdeczne pozdrowienia pierwszomajowe przesyłamy wam wszystkim my, zebrani tu licząc nie tylko na placach i ulicach naszej stolicy!

Zwarte, zjednoczone, jednolite myślenie, wola i uczucie są nasze szeregami bojowymi. Chcemy, aby naród polski budował życie jak najpiękniejsze, aby rozwijał jak najpełniej swoje nie wyczerpane talenty twórcze. Chcemy, aby nasze Państwo Ludowe rosło szybko w siły. Wiemy, że wzrost tych sił zabezpieczy narodowi trwałą pokój i niepodległość, bezpieczeństwo i dobrobyt, pełny rozkwit gospodarki, wiedzy i kultury.

Polska Ludowa, państwo robotników i chłopów pracujących — walczy o pokój wnosząc potężne fundamenty socjalistycznego ustroju społecznego. Socjalizm — to ustój społeczny, w którym naród narodowi i człowiek człowiekowi nie jest wrogiem, lecz sprzymierzeńcem i bratem. Socjalizm — to nowa wielka i nieporównanie bardziej twórcza niż kiedykolwiek epoka historii ludzkiej, w której narody wyzwolone z jarzma kapitalizmu krocą ku coraz szerszemu przekształcaniu przyrody dla celów twórczego rozwoju człowieka, dla przyspieszenia postępu ogólnoludzkiego ku pomyślności wszystkich prostych ludzi.

W imię tego wielkiego celu, o który walczyła w ciągu dziesiątków lat polska i międzynarodowa klasa robotnicza, wnoszą się dziś w górę nasze bojowe sztandary. Pod tymi sztandarami — pod hasłem walki o pokój i Plan 6-letni — jednoczy się dziś w siłę potężną i niezwykłą cały nasz bohaterski naród polski.

Pod sztandarami i hasłami walki o pokój, o demokrację, o socjalizm — jednoczymy się dziś wszyscy z setkami milionów ludzi pracy na całym świecie.

W dniu Święta 1-Majowego poprzez cały świat rozbrzmiewa coraz donośniej wielkie wezwania bojowe:

Proletariusze wszystkich krajów — łąćcie się dla walki o pokój, o demokrację, o socjalizm!

Polski lud pracujący włącza się dziś całym sercem do tego wezwania. Słemy braterskie pozdrowienia wszystkim narodom, walczącym o pokój. Wraz z walczącym proletariatem całego świata pozdrawiamy najserdeczniej bratnie narody Związku Radzieckiego. Życzymy im dalszych zwycięstw w budowie nowego życia, z którego czerpiemy wspólnie wzór dla naszej pracy i walki. Nowa, odradzająca się z ruin Warszawy i cała Polska Ludowa śle dziś uczucia braterskiej wdzięczności narodom radzieckim i ich szlachetnemu Wodzowi, wielkiemu przyjacielowi narodu polskiego — Józefowi Stalinowi — za wyzwolenie z niewoli hitlerowskiej, za pomoc i poparcie w walce o zniesienie jarzma kapitalizmu, za szczerą przyjaźń i potężny sojusz w walce o nową Polskę ludu pracującego, o Polskę zjednoczoną, obejmującą na wielki ziemie macierzyste nad Odrą i Nysą, z Gdańskiem i Szczecinem, Śląskiem i Bałtykiem. Dziękujemy Wielkiemu Stalinowi za nowy wspaniały dar narodów radzieckich dla naszej stolicy, za najpiękniejszą jej monumentalną i wieczystą ozdobę — za Pałac Kultury i Nauki.

Towarzysze! Obywatele! Pracownicy miast i wsi!

W dniu Święta 1-Majowego pozdrawiamy gorąco bohaterskie narody Chin i Korei, które z niezrównanym meństwem odpierają zbrodniczą agresję imperialistycznych ludobójców. Pozdrawiamy walczące narody Wietnamu, Malajów i Tunisu, wszystkich krajów kolonialnych i zależnych, broniących swej niepodległości przed tyraniami i uciskiem imperialistycznych napaśników.

Łączymy swe myśli i serca z bratnimi narodami krajów demokracji ludowej — Czechosłowacji, Węgier, Rumunii, Bułgarii, Albanii, które tak jak i my — wnoszą sprężyste fundamenty socjalizmu, przemysławiają swe kraje, pomnażając szybko siły wytwórcze, bogactwa i kulturę swych narodów. Życzymy im dalszych wspaniałych osiągnięć na polu budownictwa socjalistycznego!

Gorące wyrazy przyjaźni przesyła my ludowi pracującemu Niemieckiej Republiki Demokratycznej i jego władz ludowej.

Łączymy się z nimi w walce przeciwko podstępnej grze amerykańskich podlegaczy wojennych i ich satelitów, którzy żerując na najgorszych instynktach hitlerowskiego zdziczenia i odwetu usiłują zepchnąć znów część niemieckiego narodu na drogę hitlerowskiego militarysty i krwawej wojny. Poprzez wieczystą granicę pokoju na Odrze i Nysie przesyłamy narodowi niemieckiemu uczucia solidarności w walce o nową, zjednoczoną, niezależną, demokratyczną i pokojową Niemcy, żyjące w przyjaźni z Polską i wszystkimi narodami Europy.

Przesyłamy braterskie pozdrowienia klasie robotniczej krajów kapitalistycznych, walczącej o swe prawa, o pracę i pokój — przeciwko szaleńczej gorączce zbrojeń, przeciwko zbrodniczym knowaniom wojennym, przeciwko polityce terrorku, faszystwu i zdrady narodowej, uprawianej przez sprzedajne rządy i partie reakcyjne.

Obrońcy pokoju we wszystkich krajach świata! Pomnażajcie w walce o trwały pokój i postęp swe wielomilionowe szeregi! Walczymy przeciwko tym, którzy powodowani nieczestną żądzą grabieży, chciałby za

wrócić ludzkość wstecz i usmiercić setki milionów istnień. Zwycięstwo będzie po naszej stronie! Ludobójcy i niszczyciele kultury ogólnoludzkiej, łamiący elementarne zasady moralne muszą być okielznani i potępiani.

Towarzysze! Przewodnicy pracy! Młodzieży! Żołnierze! Wszyscy ludzie pracy z miast i wsi!

Polski lud pracujący ma prawo być dumny ze swych praw i zdobyczy. Dał temu wyraz w ogólnonarodowej dyskusji nad projektem nowej naszej Konstytucji. Toteż ceniąc nasze zdobycze i pragnąc je rozszerzyć — troszczyć się musimy o to, aby nigdy już podstępny wróg nie zakłócił naszej pokojowej pracy, aby naszej ziemi tak obficie zroszonej krwią milionów naszych rodaków i naszych braci radzieckich nigdy już więcej nie deptał but hitlerowskiego złodzaka i jego amerykańskiego patrona!

Dziś, kiedy lud nasz rządzi krajem bez kapitalistów i damozjadów, kiedy skończyliśmy na zawsze z poniewierką i pałką policyjną, kiedy pracujemy na swoim — jest naszą troską i świętym obowiązkiem, abyśmy gospodarzyli coraz lepiej, abyśmy wyrwali walczyli z tym wszystkim, co w naszym życiu jest jeszcze złe i sprzeczne z zasadami ustroju socjalistycznego, który wcielamy w życie.

Jedynym i niezawodnym środkiem ku temu jest ulepszać naszą pracę w przemyśle i na roli, w szkole i w urzędach. Walczyć musimy wytrwale i ofiarnie o przedterminowe wykonanie naszego wielkiego Planu 6-letniego — planu uprzemysłowienia Polski, likwidacji wiekowego zacofania, planu nieprzerwanego wzrostu sił naszego Państwa Ludowego.

Rozwijajmy coraz szerzej i coraz wytrwale współzawodnictwo socjalistyczne. Walczmy o coraz szybszy wzrost wydajności naszej pracy poprzez lepszą organizację, poprzez sto sowanie udoskonalenia technicznych, przez mechanizację, przez rozwój wy nałeczności i racjonalizację procesu produkcji. Dbajmy o lepszą jakość naszych wytworów, pamiętając, że służą one przecież do zaspokojenia ważnych potrzeb ludu pracującego. Walczmy o obniżkę kosztów produkcji przez tępienie wszelkiego marnotrawstwa materiałów i surowców, przez racjonalną oszczędność i polepszenie wskaźników technicznych. Pamiętajmy: sami dziś jesteśmy gospodarzami naszego kraju, od nas tylko zależy szybki jego rozwój i wzrost wspólnego naszego majątku narodowego.

Młodzieży polska! Tobie przypadnie w udziale utrwalenie ostatecznego zwycięstwa wielkich i szlachetnych ideałów ludu pracującego — ideałów socjalizmu. Was więc wzywamy, młodzi przyjaciele! Wnoście hojnie swą młodzieńczą energię,

(Ciąg dalszy na str. 2)

400.000 pochód
manifestował przed
Prezydentem Bierutem
podczas wspaniałej defilady
1 Majowej w Warszawie
wolę utrwalenia pokoju

WARSZAWA (PAP) W dniu 1 Maja 1952 r. naród polski po raz ósmy w wyzwołonej Ojczyźnie obchodził dzień międzynarodowej solidarności ludu pracującego. Otrzymała manifestacja odbyła się w Warszawie, gdzie około 400 tysięcy pochód przesyłał przed trybunami ustawionymi u zbiegu Al. Jerozolimskich i Nowego Świata.

„Niech żyje 1 Maja, dzień międzynarodowej solidarności mas pracujących, dzień braterstwa wszystkich ludów walczących o pokój, demokrację i socjalizm! — tym hasłem rozbrzmiewała cała Warszawa w dniu Święta.

W całym mieście odbywała się zbiórka na pomoc sanitarną dla Korei. Setki tysięcy obywateli składało ofiary.

Ogólny podziw i uznanie budzą wszędzie przewodnicy pracy, przepasani czerwonymi szarfami, na których widnieją cyfry przekroczenia normy. Transparenty głoszą o wykonaniu zobowiązań, podjętych dla uczczenia 60 rocznicy urodzin Prezydenta Bieruta i Święta 1 Maja, głoszą hasła walki o pokój której, przewodzi wielki Związek Radziecki i Józef Stalin.

Trybuna honorowa znajduje się przed nowym gmachem Komitetu Centralnego PZPR. Zdobia go olbrzymich rozmiarów portret Wodza mas pracujących całego świata, Chorażego Pokoju Józefa Stalina oraz Pierwszego Budowniczego Polski Ludowej — Prezydenta Bolesława Bieruta i Premiera Józefa Cyrankiewicza. Na trybunie honorowej, udekorowanej flagami narodowymi i robotniczymi, widnieją godła państwowe — Orzeł Biały.

Godzina 10. Przybywa Prezydent R. P., Przewodniczący KC PZPR Bolesław Bierut. Orkiestra gra hymn narodowy. Gromkim echem przelewają się okrzyki: „Niech żyje Prezydent Bolesław Bierut!”

Na trybunach zajmują miejsca członkowie Biura Politycznego KC PZPR, Marszałek Sejmu W. Kowalski, członkowie Rady Państwa, członkowie Rządu z Premierem J. Cyrankiewiczem na czele, przedstawiciele Wojska Polskiego z Marszałkiem K. Rokossowskim na czele, przedstawiciele władz naczelnych stronnictw politycznych, Związków Zawodowych i organizacji masowych, zasłużeni działacze robotniczy, członkowie przodownicy pracy i racjonalizatorzy, przodujący chłop. Obecni są również członkowie delegacji zagranicznych, przybyłych do Polski na uroczystości 1 Maja. Na uroczystości przybył członek korpusu dyplomatycznego.

Wśród głośniejszy Prezydent R. P. Bolesław Bierut wygłasza przemówienie. (Tekst przemówienia podajemy oddzielnie).

Gdy Prezydent na zakończenie wznosi okrzyk: „Niech żyje pokój i przyjaźń między narodami! Niech żyje Wielki Wódz i Choraży pokoju Józef Stalin!” (Ciąg dalszy na str. 2)

Idą przodownice i przodownicy pracy stolicy Pomorza.

Olbryzmia manifestacja pokojowa w Warszawie Milion osób defilowało w Moskwie

(Dokończenie ze str. 1)

Niech żyje nasza wzrastająca w siłę Ojczyzna — Polska Ludowa! — wielotyśne rzesze zebranych z ogromnym entuzjazmem podchwytywały okrzyki. W tej chwili rozlegają się pierwsze honorowe salwy artyleryjskie. Orkiestra gra „Międzynarodówkę”. Rusza czołówka pochodu.

Za pocztami sztandarowymi Komitetu Centralnego i Komitetu Warszawskiego PZPR, stronnictw politycznych, organizacji społecznych i młodzieżowych w pierwszej kolumnie kroczą słuchacze Szkoły Partyjnej przy KC PZPR, niosąc wielkie portrety Generalissimusa Stalina i Prezydenta Bolesława Bieruta.

„Niech żyje awangarda klasy robotniczej, Polska Zjednoczona Partia Robotnicza!” — rozlegają się tysięcznym echem okrzyki.

Mija trybuna 2-tysięczna kolumna harcerzy i harceerek. Kiedy przed trybuną przechodzą w polskich mundurkach harcerskie dzieci koreańskie, które znalazły serdeczną opiekę w naszym kraju, tłumy skandują imię przywódcy bohaterów narodu koreańskiego Kim Ir-Sena. Padają okrzyki: „Precz z amerykańskimi mordercami dzieci koreańskich! Hańba ludobójcom siewcom tyfusu i cholery!”

KOLUMNIA SPORTOWCÓW

Kolumnę sportowców otwierają: Helena Rakoczy, Edward Adamczyk i Paweł Gaca. Niosą oni flagi: biało-czerwona, czerwona i błękitna.

Serdeczne oklaski i okrzyki witają kolarzy 17 państw — uczestników V Międzynarodowego Wyciągu Pokoju Warszawa — Berlin — Praga.

Defilują robotnicy Fabryki Samochodów Osobowych na Żeraniu, zakładu będącego jednym z wielu wspaniałych przykładów przyjaźni polsko-radzieckiej.

Nadciąga kolumna samochodów ciężarowych „Lublin” produkcji FSC im. Bolesława Bieruta oraz najnowsze typy wozów wyprodukowanych przez zakłady starachowickie.

W kolumnie załogi fabryki penicyliny w Tarchominie na jednym z samochodów napis: „My produkujemy penicylinę”, na drugim samochodzie: „Oni — amerykańscy ludobójcy stosują broń bakteriologiczną”. Z tłumy rozlegają się okrzyki: „Hańba siewcom dżumy i cholery!”

Wśród nauczycieli i młodzieży kroczą żołnierze. Dzielnych obrońców ojczyzny witają spontaniczne owacje i okrzyki na cześć Wojska Polskiego i Marszałka Rokossowskiego.

IDZIE MŁODZIEŻ

Wśród nowej kolumny młodzieży idą przodownicy nauki z wielkimi „plakami” na pierśiach.

„Pokój, mił, Frieden, paix, pace, peace” — głoszą niosione przez robotników transparenty, wyrażające żądania milionów ludzi dobrej woli na całym świecie.

Jedną z maszerujących grup wypuszcza gołębie. Trzy ptaki śladają na dachu nad trybuną główną, niemal nad głowami.

Przemówienie Prezydenta Bolesława Bieruta

(Dokończenie ze str. 1)

W maju posiadacze bonów kategorii 1s otrzymają 250 gramów mydła do prania na kupon nr 6 i 250 g innych środków piorących na kupon nr 7. Identyczne ilości wydane będą na kupony nr 8 i nr 9 bonów mięsno-tłuszczowych kat. dz. 1-a, dz. 1-b oraz dz. 1-c.

Posiadacze bonów mięsno-tłuszczowych pozostałych kategorii otrzymają 125 g mydła do prania, 125 g innych środków piorących na kupony 6 i 7. W tej samej wysokości zrealizowane będą specjalne świadczenia jakie zakłady pracy względnie właściwe Rady Narodowe, wydadzą osobom uprawnionym do zakupu mydła na bony, a nie korzystającym z bonów mięsno-tłuszczowych. Sprawa dodatkowych przydziałów dla niektórych kategorii konsumentów będzie załatwiona w ciągu maja.

Przed zakupem środków piorących należy bon mięsno-tłuszczowy zarejestrować w sklepie mydlarskim względnie w innym punkcie, prowadzącym sprzedaż środków piorących na bony. Rejestracja dokonuje się przez osterplowanie bonu i wycięcie kuponu nr 7 w bonach kat. dz. 1-a, kuponu nr 5 we wszystkich pozostałych bonach.

125 gramów mydła do prania należy rozumieć jako 1/8 rygla mydła do prania, tj. połowę kawałka mydła w ryglach czterdzielnych. Zaleca się równoczesną realizację takiej ilości kuponów przez jednego nabywcę, aby dzielenie przez sprzedawcę kawałków mydła względnie paczek proszku nie było potrzebne.

Niezależnie od sprzedaży mydła i proszku do prania na bony mięsno-tłuszczowe, utrzymuje się wolną sprzedaż mydła toaletowego, mydła do golenia oraz specjalnych gatunków mydła o wyższej jakości w odrębnie szanconych kawałkach.

Niech żyje pokój i przyjaźń między narodami!

Niech żyje Wielki Wódz i Chorały Pokoju — Józef Stalin!

Niech żyje nasza wzrastająca w siłę Ojczyzna — Polska Ludowa!

wa Prezydenta Bieruta. Z tysięcy pierśbiew potężny okrzyk: „Bierut — Pokój”, „Bierut — Pokój!”.

MASZERUJĄ CHŁOPI

Nadciąga teraz 10-tysięczna barwna rzesza chłopów indywidualnych, członków spółdzielni produkcyjnych, pracowników PGR-ów, głównie z woj. warszawskiego. Na czele 320-osobowa grupa przodujących chłopów, wyróżnionych wysokimi odznaczeniami państwowymi.

Budowniczych Marszałkowskiej Dzielnicy Mieszkaniowej, którzy otwierają przemarsz dzielnic Śródmieścia i Stare Miasto, wita okrzyk: „Niech żyją budowniczo socjalistyczne Warszawy!”

Dalej maszerują budowniczo Muranowa, Metra Warszawskiego, robotnicy, inżynierowie i technicy, którzy budują nową stolicę i rekonstruują zniszczone zabytki Warszawy. Defiluje nowoczesny sprzęt radziecki, służący naszemu budownictwu. Pomoc radziecka dla naszego budownictwa to nie tylko sprzęt, to także nowoczesne metody pracy zespołowej. Ilustrują to w pochodzie liczne wykresy i makiety.

BUDOWNICZOWIE PALACU KULTURY I NAUKI

Huragan braw i niemilkące oklaski witają kolumnę pracowników przedsięwzięcia robót wydziałonych. To maszerują budowniczo Pałacu Kultury i Nauki — wspaniałego daru ZSRR. Raz po raz zrywają się okrzyki na cześć Józefa Stalina, na cześć Kraju Rad i na cześć wieczystej przyjaźni polsko-radzieckiej.

Całą szerokością jezdni napiwa fala

młodzieży z wyższych uczelni. Idą również studenci zagraniczni, studujący w warszawskich uczelniach.

Powszechne drwiny i śmiech wzbudza, niesiony przez młodzież olbrzymich rozmiarów but „wujka Sama”, który na wyścigi czyści kukuły symbolizujące „mężów stanu” państw paktu atlantyckiego.

Za chwilę obraz i nastroj znowu zmienia się. Zebrani wzywają na cześć polskich naukowców, polskiej inteligencji, gdy defilują członkowie Polskiej Akademii Nauk.

Na czele pracowników Ministerstwa Rolnictwa kroczy grupa wybitnych przodowników pracy z kopalń Górnego i Dolnego Śląska. Ich górnicze stroje zdobią wysokie odznaczenia państwowe. Prezydent R. P. przesyła im z trybuny serdeczne pozdrowienia.

Pełne życia są grupy młodzieży szkolnej. Syplą się kwiaty na trybunę, z której Prezydent Bierut pozdrawia manifestujących.

O godzinie 17.10 przed trybunami przechodzi ostatnia grupa pochodu ORMO-woy.

ZYWIŁOWA MANIFESTACJA

Zakończenie pochodu staje się żywiołową manifestacją uczuć miłości do Prezydenta R. P. Bolesława Bieruta, manifestacją na cześć Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i międzynarodowej solidarności mas pracujących w walce o pokój, demokrację i socjalizm.

Rozbrzmiewa bojowa pieśń klasy robotniczej — „Międzynarodówka”. Serdecznie zegnany Prezydent R. P. Bolesław Bierut opuszcza trybunę.

Pokojowa polityka ZSRR odpowiada żywotnym interesom mas pracujących całego świata

Fragmety przemówienia Marsz. Goworowa w Moskwie

Towarzysze żołnierze, marynarze, podoficerowie,
Towarzysze oficerowie generałowie i admirałowie!
Ludu pracujący Związku Radzieckiego!

Komunikat

Ministerstwa Handlu Wewnętrzn.

Ministerstwo Handlu Wewnętrznego zarządziło począwszy od dnia 2 maja sprzedaż mydła do prania i proszków do prania na bony mięsno-tłuszczowe.

Wysokość podstawowego przydziału określa się na 250 gramów środków piorących miesięcznie (w czym 125 g mydła do prania) na osobę uprawnioną. Dodatkowe przydziały przysługujące dzieciom poniżej lat trzech oraz osobom, zatrudnionym w zawodach, związanych ze szczególnym zanieczyszczeniem ciała lub odzieży. Lista tych zawodów, obejmująca przede wszystkim górników, hutników itp., ogłoszona zostanie dodatkowo.

W maju posiadacze bonów kategorii 1s otrzymają 250 gramów mydła do prania na kupon nr 6 i 250 g innych środków piorących na kupon nr 7. Identyczne ilości wydane będą na kupony nr 8 i nr 9 bonów mięsno-tłuszczowych kat. dz. 1-a, dz. 1-b oraz dz. 1-c.

Posiadacze bonów mięsno-tłuszczowych pozostałych kategorii otrzymają 125 g mydła do prania, 125 g innych środków piorących na kupony 6 i 7. W tej samej wysokości zrealizowane będą specjalne świadczenia jakie zakłady pracy względnie właściwe Rady Narodowe, wydadzą osobom uprawnionym do zakupu mydła na bony, a nie korzystającym z bonów mięsno-tłuszczowych. Sprawa dodatkowych przydziałów dla niektórych kategorii konsumentów będzie załatwiona w ciągu maja.

Przed zakupem środków piorących należy bon mięsno-tłuszczowy zarejestrować w sklepie mydlarskim względnie w innym punkcie, prowadzącym sprzedaż środków piorących na bony. Rejestracja dokonuje się przez osterplowanie bonu i wycięcie kuponu nr 7 w bonach kat. dz. 1-a, kuponu nr 5 we wszystkich pozostałych bonach.

125 gramów mydła do prania należy rozumieć jako 1/8 rygla mydła do prania, tj. połowę kawałka mydła w ryglach czterdzielnych. Zaleca się równoczesną realizację takiej ilości kuponów przez jednego nabywcę, aby dzielenie przez sprzedawcę kawałków mydła względnie paczek proszku nie było potrzebne.

Niezależnie od sprzedaży mydła i proszku do prania na bony mięsno-tłuszczowe, utrzymuje się wolną sprzedaż mydła toaletowego, mydła do golenia oraz specjalnych gatunków mydła o wyższej jakości w odrębnie szanconych kawałkach.

Nasi drodzy goście — przedstawiciele mas pracujących krajów zagranicznych!

W imieniu i na polecenie Rządu Radzieckiego i Komitetu Centralnego Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików) witam i pozdrawiam was w dniu 1 Maja — międzynarodowego święta mas pracujących.

Nerody wielkiego Związku Radzieckiego witają to święto nowymi wybitnymi sukcesami osiągniętymi pod mądrym kierownictwem partii Lenina-Stalina. Pełna poświęcenia praca ludzi radzieckich w ubiegłym roku przyniosła nowe wielkie zwycięstwa w przemyśle i rolnictwie, w rozwoju nauki i kultury.

Na bazie potężnego rozwoju ekonomiki socjalistycznej wzrasta nieustannie dobrobyt i poziom kulturalny naszego narodu. Rząd radziecki, partia komunistyczna i osobiste Wielki Stalin dbają nieustannie o zaspokojenie wzrastających potrzeb materialnych i kulturalnych radzieckiego społeczeństwa. Nowym dobitnym wyrazem tej troski jest przeprowadzona niedawno piąta z kolei zniżka cen na towary masowego spożycia.

Ludzie radzieccy nie będą szczędzić sił, aby i nadal rozkwitała nasza umiłowana ojczyzna socjalistyczna, ażeby coraz bardziej wzbierała i krzepła jej potęga. Wielki przykład Związku Radzieckiego zagrzewa masy pracujące krajów demokracji ludowej do pomysłowej walki o zbudowanie nowego życia.

Polityka rozwoju gospodarczego i kulturalnego prowadzona przez rząd radziecki i rządy krajów demokracji ludowej wyraża żywotne interesy mas ludowych i zapewnia nieustanny wzrost ich stopy życiowej.

Kierowniczą siłą w walce o pokój i utrwalenie współpracy między narodami jest Związek Radziecki, który konsekwentnie i uporczywie prowadzi politykę pokoju i współpracy między narodami. Uczciwie wywiązujemy się z powziętych przez nas zobowiązań międzynarodowych i niezmieniamy przestrzegamy zasady równości i nieingerencji w wewnętrzne sprawy innych państw. Pokojowa polityka zagraniczna Państwa Radzieckiego odpowiada żywotnym interesom mas pracujących całego świata.

Na straży pokoju i interesów państwowych Związku Radzieckiego stoi nasza bohaterowska siła zbrojna oddana bezgranicznie swemu narodowi, partii komunistycznej i rządowi radzieckiemu.

Radzieckie siły zbrojne gotowe są odpowiedzieć drugocześnie ciosem na wszelkie próby naruszenia przez agresorów imperialistycznych pokojowej, twórczej pracy narodu radzieckiego.

Niech żyje 1 Maja — dzień międzynarodowej solidarności mas pracujących!

(Dokończenie ze str. 1)

wych. W ślad za nimi wstępują na Plac Czerwony oddziały marynarzy floty wojennej, słuchacze odznaczony Orderem Czerwonego Sztandaru szkoły pitehotv imienia Rady Najwyższej RFSRR, oddziały wojsk ochrony pogranicza, najmłodszy wychowankowie artyleryjskich i marynarskich szkół suworowskich i nachimowskich. W defiladzie wojskowej biorą również udział jednostki kawalerii, broni pancernej, zmotoryzowanej piechoty, artylerii i czołgów.

Defiladę wojskową zamyka tradycyjny przemarsz 1000-osobowej orkiestry wojskowej. Obecni na trybunach serdecznie witają prezentujących się świetnie żołnierzy radzieckich, podziwiając ich wspaniałe wyszkolenie.

MANIFESTACYJNY POCHÓD LUDNOŚCI STOLICY

Po zakończeniu defilady wojskowej rozpoczął się wspaniały, manifestacyjny pochód ludności stolicy. Plakaty, transparenty z hasłami, makie ty, radosne i roześmiane twarze — wszystko to odzwierciedlało ogromne sukcesy ludzi radzieckich w budowie komunizmu, ich gorące umiłowanie pokoju i współpracy między narodami. Na czele pochodu kroczyli znani w całym Związku Radzieckim nowatorzy produkcji, uczeni i działacze kultury. Za nimi kroczyli pionierzy radzieccy, najmłodszy obywateli stolicy.

Mała dziewczynka podbiega do Mauzoleum, wstępuje na trybunę i wręcza Stalinowi wiązankę kwiatów. Stalin podnosi dziewczynkę i serdecznie ją całuje.

Następnie przez Plac Czerwony przechodzą kolumny sportowców. Za nimi maszeruje ludność pracująca 25 dzielnic stolicy radzieckiej.

Manifestanci przechodzą przed trybuną Mauzoleum Lenina, na której znajdują się — Stalin, Mołotow, Malenkow, Beria, Woroszyłow, Mikojan, Bulganin, Kaganowicz, Andrejew, Chruszczow, Kosygin, Szwernik, Susłow, Ponomarenko, Szkinatow. Kierowniczą Partii i Rządu serdecznie pozdrawiają manifestantów.

Robotnicy moskiewscy meldują o swych osiągnięciach produkcyjnych. Liczne plakaty i wykresy odzwierciedlają szybki rozwój przemysłu moskiewskiego. Nad kolumnami manifestantów — liczne transparenty z

hasłami KC WKP(b), przesyłającymi braterskie pozdrowienia wszystkim narodom walczącym przeciwko agresorom i podlegającym do nowej wojny, o pokój, demokrację i socjalizm.

Uczestnicy manifestacji niosą portrety postępowych działaczy zagranicznych, którzy wspaniale swe siły oddają walce o pokój, demokrację i socjalizm, portrety Mao Tse-Tunga, Czou En-Laj, Liu Szao-Tsi, Czou Teh, Bolesława Bieruta, Józefa Cymankiewicza, Klementa Gottwalda, Antoniego Zapotockiego, Władka Czerwenkowa, Georgija Damiłowa, Matyasa Rakosiego, Istwana Dobi, Sandora Romai, G. Gheorghiu-Deje, Petru Grozy, Konstantego Parhona, Envera Hodży, Omara Nishami, Władhelma Piecka, Otto Grotewohla, Waltera Ulbrichta, Ho Szi-Minha, Kim Ir-Sena, Kim Du-Bona, Maurice Thoreza, Palmiro Togliattiego, Williama Postera, Dolores Ibarruri, Harry Pollitta.

Przeszło 6-godzinna manifestacja, w której wzięło udział ponad milion osób, była dobitnym wyrazem pokojowych dążeń narodu radzieckiego, braterskiej solidarności z narodami wszystkich krajów w walce o pokój na całym świecie, jednolici moralno-politycznej narodu radzieckiego zespolonego wokół Partii Komunistycznej, Rządu Radzieckiego i Stalina.

Uruchomienie drugiego obiektu przemysłowego kombinatu Nowa Huta

W przeddzień Święta 1 Maja odbyła się na terenie kombinatu Nowa Huta uroczystość oddania do użytku i uruchomienia drugiego obiektu przemysłowego. W wyniku zwycięsko zrealizowanych zobowiązań ku czci 60 rocznicy urodzin Prezydenta Bieruta i Święta 1 Maja, skrócono o 2 miesiące termin wybudowania olbrzymiego warsztatu mechaniczno-naprawczego.

STAN POGODY

Rano miejscami mgliście, w ciągu dnia na ogół dość pogodnie ze słabą nością do burz, zwłaszcza w godzinach popołudniowych. Temperatura będzie się utrzymywała w granicach od 12 st. na Wybrzeżu do 25 st. na południowym wschodzie kraju.

Gzesi wygrywają II etap Wyciągu Pokoju Wójcik 43 na mecie w Łodzi

Punktualnie o godz. 13.35 odbył się na ulicy Wolskiej w Warszawie ostry start II etapu międzynarodowego kolarskiego Wyciągu Pokoju, Warszawa — Łódź.

Etap ten przyniósł indywidualnie i drużynowo zwycięstwo ekipie Czechosłowacji. Lepiej aniżeli na poprzednim etapie pojechała drużyna polska.

Na całej trasie wyciągu, a szczególnie w robotniczej Łodzi uczestnicy wyciągu przyjmowani byli entuzjastycznie przez wielotysięczne tłumy zgromadzone wzdłuż całej trasy.

Zanap po starcie wszyscy zawodnicy jada zwaną grupą. Tempo wyciągu rośnie i osiąga 36 km na godzinę.

W miasteczku Błonie o 100 m przed całą stawką jada Wójcik, Falikobill i Bułgarzy Dimow i Krestew. Tempo wznosi do 38, a następnie do 40 km na godzinę.

15 km za Błoniem czołówka złożona z 8 kolarzy znajduje się około 200 m przed kilkoma grupami przy czym w pierwszej z nich jada wszyscy Polacy.

Za chwilę piękny pokaz jazdy zespołowej dają Węgrzy, a po nich Francuzi. Węgier Mayer „łapie gumę”, zostaje mu do pomocy Domian.

Sochaczew pierwszy mijają niezwykle gorąco oklaskiwany przez zgromadzone tłumy Wójcik. Przed Łowiczem tempo spada do ok. 30 km na godzinę. Korzystając z tego nową próbę ucieczki inicjuje Wójcik podciągając za sobą Lipkę (Polonia francuska). Łowicz, którego ludność gorąco wita kolarzy, pierwszy mijają Wójcik. Ucieczka jednak niebawem zostaje zlikwidowana. Na 45 km przed metą wyciągu prowadzi grupa złożona z 7 kolarzy. Wśród nich znajduje się Królak. Po 3 km czołówka ta ma przewagę ok. 400 m nad pozostałą grupą. Szybki pościg całej grupy zlikwidował i tę ucieczkę.

Cały wyciąg rozgrywa się na wąskich i krętych ulicach Łodzi, przy czym na czoło wysunęli się Swołoda i Belg van Loveren uzyskując przewagę ok. 0,5 km nad pozostałą grupą.

Na stadion Wólkniarza pierwszy wpada witalny z niesłychanie gorącym entuzjazmem 30 tys. widzów

Swołoda (CSR), mając tuż za sobą na kole Belg van Loveren'a. Morderczy finisz rozpoczyna się na ostatniej krzywiźnie bieżni, a już na prostej przed trybunami obaj ci kolarze jechali razem i równocześnie wpadli na metę. Tuż za nimi na stadion wjechała mocno rozciągnięta stawka kolarzy, którą prowadził Czechosłowak Wesely. Na końcu tej grupy znajdowało się dwóch Polaków Wójcik i Hadasik, którzy zajęli jednak miejsca dopiero w czwartej i piątej dziesiątce.

Wynik II etapu Wyciągu Pokoju Warszawa — Łódź

1) Swołoda (CSR) 3.50.15, 2) van Loveren (Belgia) 3.51.15, 3) Vesely (CSR) 3.51.26, 4) Pedersen (Dania) 3.51.26, 5) Knezourek (CSR) 3.51.27, 6) Greenfield (Anglia) 3.51.28, 7) Neerden (Holandia) 3.51.29, 8) Remkes (Holandia) 3.51.30, 9) Dimitrow (Bułgaria) 3.51.31, 10) De Groot (Holandia) 3.51.32.

Polacy zajęli następujące miejsca: 43) Wójcik 3.52.21, 53) Hadasik, 68) Klubiński, 74) Jarzabek, 75) Królak, 81) Wrzesiński.

KLASYFIKACJA DRUŻYNOWA II ETAPU

1) Czechosłowacja 11:34:08, 2) Holandia 11:34:31, 3) Belgia 11:34:43, 4) Bułgaria 11:35:00, 5) Polonia francuska 11:35:12, 6) Polska 11:38:13.

KLASYFIKACJA DRUŻYNOWA po II etapach:

1) Belgia 19:21:26, 2) Czechosłowacja 19:21:44, 3) Holandia 19:22:07, 4) Bułgaria 10:22:42, 5) Anglia 19:23:06, 6) Polska 19:40:29.

KLASYFIKACJA INDYWIDUALNA PO II ETAPACH:

1) Verschuren (Belgia) 6:25:49, 2) Swołoda (CSR) 6:26:06, 3) van Loveren (Belgia) 6:27:09, 4) Vesely (CSR) 6:27:17, 5) Pedersen (Dania) 6:27:17, 6) Knezourek (CSR) 6:27:21, 7) Remkes (Holandia) 6:27:21, 8) Greenfield (Anglia) 6:27:22, 9) Garnier (Francja) 6:27:25, 10) De Groot (Holandia) 6:27:26.

POLACY ZAJMUJĄ MIEJSCA:

61) Jarzabek 6:30:55, 71) Wójcik 6:35:10, 73) Hadasik 6:35:26, 79) Klubiński 6:38:29.

POD ZWYCIĘSKIMI HASŁAMI Pokoju, Demokracji, Socjalizmu

manifestowały maszy pracujące Pomorza w dniu 1 Maja

W manifestacyjnym pochodzie 1-Majowym jaki przeciętną ulicami Bydgoszczy wzięło udział blisko 120 tysięcy mieszkańców stolicy Pomorza oraz przedowników pracy miast i wsi przybyłych z terenu województwa bydgoskiego. Miasto już w dniu poprzednim przybrało odświętny wygląd. Siedziby instytucji, gmachy publiczne, zakłady pracy, budynki mieszkalne, szkoły kina, wystawy sklepów — toną w powodzi flag, szturmówek i transparentów. Wszędzie widnieją zielone girlandy, portrety przywódców światowego obozu obrońców pokoju, wodzów klasy robotniczej, bojowników o pokój, demokrację i socjalizm.

Trybuna honorowa.

Z megafonów zainstalowanych na skrzyżowaniach ulic płyną dźwięki ludowych melodii. Pogoda dopisła. Na tle błękitnego, bezchmurnego nieba trzepocą biało-czerwone, czerwone i niebieskie flagi, powiewają transparenty z hasłami mobilizującymi do walki o pokój, potępiającymi podżegaczy wojennych i wyrażającymi niezłomną wolę przeciwstawienia się zbrodniczym planom tych, którzy w imię swych brudnych egoistycznych interesów dążą do rozpoczęcia nowej wojny.

Na ulicach, siwercach i placach panuje radośny, uroczysty nastrój. Na wyznaczonych punktach od wczesnego rana gromadzą się tysiące i dziesiątki tysięcy osób, przygotowujących się do manifestacji.

NA TRASIE POCHODU

Zbliża się godzina 10. Na jezdniach zamiera ruch kołowy, stają tramwaje, wzdłuż chodników wyrastają kordony służby porządkowej. Z megafonów rozbrzmiewają dźwięki hymnu narodowego, po nich zaś słowa Prezydenta Bolesława Bieruta. Tysiące ludzi wysłuchują ich ze skupieniem i uwagą.

Trybuna honorowa ustawiona przy ul. Generalissimusa Stalina naprzeciw udekorowanego gmachu Komitetu Wojewódzkiego PZPR tonie w powodzi flag.

Z daleka słychać dźwięki orkiestry. Ukazuje się czoło kolumny. To idą przedstawiciele władz, partii politycznych, Wojska Polskiego, organizacji masowych, najwybitniejsi przedownicy i racjonalizatorzy pracy. Witają ich burza oklasków. Na trybunie honorowej zajmują miejsca: przewodniczący Prezydium WRN Józef Rakoczy, I sekretarz KW PZPR Feliks Baranowski, sekretarze KW PZPR Stanisław Grudziński i Zofia Starys, przewodniczący ORZZ Remigiusz Waberski, kierownik Wydziału Propagandy Oświaty i Kultury KW PZPR Irena Lewońska, kierownik Wydz. Org. KW PZPR Alojzy Malicki, przew. Woj. Kom. Kontroli Partijnej Tadeusz Konarski, członkowie Egzekutywy KW PZPR Antoni Nowakowski, Włodzimierz Ley, Jan Lełuch, płk Urbanowicz, dowódca Okręgu Wojskowego gen. Połturzycki, I sekr. KM PZPR Zygmułt Matuszewski, przewodniczący WK ZSL Jerzy Rumianek, sekr. WK SD Zbigniew Wrochno, przewodniczący ZW ZMP Władysław Krupka, sekretarz ZO TPP-R Edward Mańkowski, przewodnicząca ZW Ligi Kobiet Maria Wołkowa oraz 150 przedowników pracy z fabryk i gromad wiejskich. Wśród nich widzimy czterech przedujących chłopów odznaczonych na wczorajszej akademii srebrymi Krzyżami Zasługi. Są to: Bolesław Mażurek, Stefan Compa, Stefan Kujawski i Stanisław Piński.

Długo nie milknącymi oklaskami witają zebrani koło trybuny pięciu drogi gości: inżynierów radzieckich, pomagających nam w stawianiu fundamentów socjalizmu.

Przy dźwiękach wojskowej orkiestry idą poczty sztandarowe, za nimi słuchacze Wojewódzkiej Szkoły Partijnej i pracownicy WK PZPR.

Na wieżach powiewają niebieskie flagi pokoju.

Idzie młodzież. Dwa tysiące harcerki i harcerzy z terenu woj. bydgoskiego, dzieci uniożonych już w Polsce Ludowej. Idą przystrojeni w

girlandy, wznosząc wysoko czerwone proporzycy, trzepocząc biało-czerwonymi chusteczkami. Kiedy docierają przed trybuną rozlega się trzepot skrzydeł tysięcy gołębi pocztowych, wypuszczonych z klatek. Z tysięcy ust wznosi się potężny okrzyk: „Po-kój, po-kój, po-kój!”

ZRZESZENIA SPORTOWE

Krótką przerwą i w dalsi ukazują się flagi zrzeszeń sportowych: „Sportowcy Polski Ludowej niech żyją!” — rozlega się potężny okrzyk. Idzie OWKS. Żołnierze-sportowcy niosą ogromne portrety Generalissimusa Stalina, Prezydenta Bieruta, Marszałka Rokossowskiego. Przed trybuną maszerują najlepsze jedenastki piłkarskie, szermierze, lekkoatleci, pływacy, hokeiści. Wszyscy w kostiumach sportowych, z uśmiechem na twarzach, z flagami i transparentami. Niezwykle efektownie i malowniczo wygląda zespół baletowy tańczący przy dźwiękach kilkunastu fortefonów. Jadą kolejarze. Rozlegają się okrzyki na cześć Wyścigu Pokoju, który w dniu poprzednim wystartował z Warszawy.

Jak w kalejdoskopie zmieniają się kostiumy, kolory flag, hasła transparentów. Niebo przesłania las wzniesionych w górę wioseł. Zwartymi, wyrównanymi szeregami kroczy przodujący wioślarze. Za nimi rząd samochodów, na których ćwiczą najlepsi gimnasty.

Za kolumną OWKSu idą sportowcy „Gwardii”. Znowu ulatuje w niebo stado gołębi pocztowych — zwiaśtunów pokoju. Jadą kolonje na nowiułskich łonących „Bałtykach”, huczą motory motocykli. Nie kończącym się szeregiem defilują sportowcy. Idą poszczególne zrzeszenia: „Budowlani”, „Ognio”, „Spójnie”. Efektowne grupy, bogactwo pomysłów, malownicza skala barw.

Kroczy Liga Lotnicza. Młodzy modelarze, spadochroniarze, śmigłkiem jeździ posuwa się szybowiec. Zebrane tłumy wznoszą okrzyki na rzecz pokoju, na rzecz przyjaźni między narodami świata, przeciw kno-wantom imperialistów, zmierzających do wywołania nowej zawieruchy wojennej. Nadchodzą załogi zakładów pracy: robotnicy Pomorskiej Fabryki Taśm i Pasów, Bydgoskich Zakładów Przemysłu Gumowego —

oraz Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego. Na przedzie przodownicy pracy przepasani szarfami mówiącymi o stopniu przekroczenia planów produkcyjnych.

„Niech żyją przedownicy pracy, najlepsi synowie narodu! Za ich przykładem wszyscy do walki o wyższą wydajność i lepszą jakość pracy” — rozlega się okrzyk.

KROCZA ZAKŁADY PRACY

Radośnie uśmiechnięci z dumą, jaką daje świadomość należytego wywiązania się ze swych obowiązków wobec Ludowej Ojczyzny krocza przodownicy i racjonalizatorzy, ci którzy swą wydatną pracą przyczyniają się do przedterminowej realizacji odpowiedzialnych zadań trzeciego roku Planu 6-letniego, którzy swym codziennym trudem i wysiłkiem budują lepsze jutro Polski Ludowej, zwiększają siły obronne i gospodarcze naszego kraju, utrwalają pokój. Czarne kolejarzkie mundury miesza się z wiosennymi sukienkami uśmiechniętych dziewcząt. Idzie młodzież robotnicza, idą starzy, doświadczeni robotnicy, pamiętający dobre czasy, gdy robotnicze pochody 1-majowe witane były salwami i zardarmem i poljeji, gdy czerwień 1-majowych sztandarów mieszała się z czerwienią robotniczej krwi.

Dumnym wznoszą się w górę transparenty i tablice, mówiące o wykonaniu i przekroczeniu planów produkcyjnych przez poszczególne działy, meldujące o realizacji zobowiązań podejmowanych dla uczczenia majowego święta.

Na wieżach chwileja się ogromne maszyny. To Truman, Acheson, Churchill, Adenauer i Sika. Ci, którzy nie w smak nasze pokojowe budownictwo, ci, którzy znowu chcą zatopić świat w powodzi krwi i łez. Daremnie ich wysilił! „Hańba podżegaczom wojennym! Hańba amerykańskiemu ludobójcom sosującym broń bakteriologiczną! Zbrodniarze pod sąd narodów!” — rozlegają się okrzyki wznoszone przez wielotysięczny tłum. Manifestujący podnoszą w górę flagi i skandują: „Pokój — Pokój — Pokój!”

Polska nie chce wojny! Pragną jej tylko bankierzy z Wall Street, zdrajcy i zbrodniarze! Pokrzykujemy ich plany!

Wysoko nad kolumną płyną portrety wodza bohaterstwa Korei Kim Ir-Sena, przywódcy chińskich mas ludowych Mao Tse-Tunga, Prezydenta NRD Wilhelma Piecka, przywódców państw krajów demokracji ludowej oraz narodów zależnych i kolonialnych toczących bohaterką walkę wyzwolenczą ze światowym imperializmem.

Nie kończącym się strumieniem płyną załogi bydgoskich fabryk, maszerują pracownicy urzędów, instytucji, idą spółdzielcy, rzemieślnicy, kroczy inteligencja pracująca i młodzież, idą antyci, dziennikarze, radiowcy...

Burza oklasków wita słuchaczy Wieczornej Szkoły Inżynierskiej, tych, którym Polska Ludowa otworzyła podwoje wyższej uczelni technicznej, umożliwiając zdobycie dyplomu, nieosiągalnego dla nich w okresie przedwojennym.

Za nimi młodzież szkolna. Przedownicy nauki, harcerze, harcerki. Na bluzach i keszulach znaczki ZMP. Nad głowami portrety najwybitniejszych przywódców polskiej klasy robotniczej: Waryńskiego, Marchlewskiego, Dzierżyńskiego, portrety tych którzy przez całe swe życie walczyli o to, co obecnie jest naszym udziałem: o szczęście mas pracujących, o wyzwolenie narodowe i społeczne, o demokrację i socjalizm.

Czoło kolumny: przedstawiciele władz, partii politycznych, Wojska Polskiego, najwybitniejsi przedownicy pracy.

Zdjęcia: Foto-IKP

„PO-KÓJ, PO-KÓJ, PO-KÓJ!”

Nadjeżdża kolumna motocyklistów. Cichną dźwięki orkiestry, zagłuszone na chwilę potężnym warkotem motorów, specyficzna woń benzyny bije w nozdrza, trzepocą na wieżach czerwone bandery. Za motocyklistami idą pracownicy poczty, dalej załoga Pomorskich Zakładów Budowy Maszyn, pracownicy Miejskiej Rady Narodowej, Fabryki Opalkowań Błasanych. Raz po raz padają okrzyki na cześć międzynarodowej solidarności ludzi pracy, na cześć wszystkich tych, którzy przyczyniają się do utrwalenia sił obrońców pokoju, do rozgromienia brudnych planów zwoleńców nowej wojny.

„Pozdrawiamy Niemiecką Republikę Demokratyczną, walczącą o pokojowe, demokratyczne zjednoczenie Niemcy! Odra i Nysa wieczystą granicą przyjaźni!” — pada okrzyk.

Równym, miarowym krokiem maszerują załogi poszczególnych fabryk. Daleko wybiega rytm silnych kroków, daleko rozlegają się dźwięki orkiestry.

„Niech się święci 1 Maja, dzień międzynarodowej solidarności mas pracujących, dzień braterstwa wszystkich ludzi, walczących o pokój, demokrację i socjalizm!”

Tłumy skandują: „Bierut! — Stalin! — Bierut! — Stalin!”

Nic nie powstrzyma 1-majowego pochodu, nie ma takiej siły, która by mogła zawrócić z drogi miliony ludzi, manifestujących dziś na całym świecie! Na całym świecie trzepocą dziś czerwone sztandary, ulicami wszystkich stolic i wszystkich miast przeciągają 1-majowe manifestacje, na całej kuli ziemskiej rozlega się potężny głos milionów, potępiający

Wojsko z ludem, lud z wojskiem!

zbrodnicze próby skierowania ludzkości na tory nowej wojny!

Znowu wybucha huragan oklasków. Idą pracownicy Państwowych Gospodarstw Rolnych, ci, którzy świecą przykładem całej polskiej wsi, którzy uparcie i stale walczą o wykonanie planów, o podniesienie pionów z helstara, o rozwinięcie hodowli, ci, którzy z gospodarstw swych czynią wzorowe socjalistyczne gospodarstwa. Na czele kolumny przodownicy pracy. Za nimi jadą traktory, wanki „Ursusów” i „Zetorów” miesza się z huraganem oklasków i okrzykami tysięcy. Jadą przybrane zieleniaki samochody, motocykle, wozy.

WE WSPÓLNYM SZEREGU

Krótką przerwą. Idzie rzemieślnictwo. Padają okrzyki na cześć pracowników spółdzielni pracy, na cześć drobnej wytwórczości. Rzemieślnicy krocza we wspólnym szeregu z klasą robotniczą i z chłopstwem pracującym. Towarzysząc im, razem z nimi zmierzają jasną i prostą drogą prowadzącą do socjalizmu, razem z nimi budują nowy ustrój, współzestnicząc czynnie w procesie historycznych przemian, zachodzących w naszym kraju.

„Wzmacniajmy Jedność i zwartość narodu polskiego w walce o pokój i Plan 6-letni!” — gószą hasła transparentów.

W dalsi ukazują się zielona kolumna „Służby Polsce”. Idą junacy z województwa krakowskiego, pracujący na terenie Pomorza. Za nimi załogi robotnicze: Zjednoczone Zakłady Rowenowe, Zakłady Odzieżowe, Garbarnia, Tartaki, PZWS...

Idą pracownicy budowlani, ci którzy wznoszą nowe jasne gmachy, którzy budują domy mieszkalne, szkoły, teatry, fabryki, inżynierowie, projektanci, technicy, murarze. Niosą transparenty, meldujące o ich osiągnięciach uzyskanych na polu walki o obniżkę kosztów własnych, o oszczędność materiału i zespołowy metod pracy.

Nad kolumną płyną ogromne por-

trety przywódców klasy robotniczej całego świata, genialnych nauczycieli ludzkości Lenina i Stalina. Wybuch spontaniczna manifestacja na rzecz wieczystej przyjaźni z bratnimi narodami Związku Radzieckiego, budującymi komunizm w swym potężnym kraju, świecącymi nam przykładem twórczej, pokojowej pracy. Padają okrzyki na cześć Generalissimusa Stalina, wodza światowego frontu obrońców pokoju.

Znowu jedzie grupa motocyklistów. Za nią maszyny rolnicze, komбайны, sadzarki, koparki, siewniki, Defilują pracownicy Państwowych Ośrodków Maszynowych.

KOLUMNY WIEJSKA

Po chwili ukazuje się przed trybuną czoło kolumny wiejskiej. „Niech żyje sojusz robotniczo-chłopski!” — pada okrzyk. Maszerują chłopcy z powiatów województwa bydgoskiego. Przy dźwiękach ludowej kapeli z Kikolu przejeżdża banderka konna. Dzwonią na bruku końskie kopyta. Daleko rozchodzą się odgłosy skocznych melodii. Idą chłopcy spółdzielcy i gospodarze indywidualni, przodownicy rolnictwa, mistrzowie wile wysokich uniożarów, ci którzy stałą troską o podniesienie pionów, o zwiększenie produkcji rolnej, o na- leżyte zaopatrzenie ludności miast w artykuły rolnicze, realizują hasła sojuszu robotniczo-chłopskiego, przy czyniają się do realizacji zadań Planu 6-letniego, czynnie współuczestnicząc w budownictwie pokojowym, tętniącym dziś na terenie całego kraju.

W blaskach majowego słońca migocą barwne stroje regionalne, kolorowe wstążki i bluzki, chusty, zapa-

ski i spódnice gospodyń wiejskich, koszule młodzieży, czerwone, zielone i niebieskie płachty transparentów. Jadą umajone zieleniaki wozy chłopskie.

Dawno już minęło południe a nie widać jeszcze końca 1-majowego pochodu. Nie kończącymi się szeregami przepływają przed trybuną tysiące robotników, chłopów, inteligentów. Nad dachami miasta przewala się grzmot spontanicznych oklasków, raz po raz wybucha potężne okrzyki. W powodzi flag i szturmówek przechodzą kolumna za kolumną, manifestując na rzecz międzynarodowej solidarności mas pracujących, na rzecz braterstwa i niewzruszonego sojuszu z narodami ZSRR, na rzecz Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, na rzecz Planu 6-letniego, pokoju, socjalizmu.

Przemarsz kolumny trwa do godziny 14.30.

Wreszcie widać zamykającą pochód kolumnę z samochodów.

Długo jeszcze nie milkną oklaski i okrzyki. Miasto nadal tonie w powodzi flag, girland i transparentów. Z głośników płyną radosne melodie. Nastrój jest podniosły i uroczysty, prawdziwie świąteczny. Na placach i siwercach gromadzą się tysiące ludzi, wszędzie słychać dźwięki orkiestr.

Godnie uczcili stołica Pomorza dzień 1 Maja, dzień święta wszystkich ludzi pracy, dzień demonstracji niezłomnych sił obrońców pokoju, manifestujących swą niezłomną wolę przeciwstawienia się niekczym planom imperialistów, prących do wywołania nowej wojny.

Tak jak w całej Polsce, tak jak na całym świecie — święto Pięć-wiosnowe stelo się w Bydgoszczy wspólnym przeżyciem siły i potęgi międzynarodowego frontu obrońców pokoju, imponującą manifestacją przeciw zbrodniczej polityce obozu imperialistycznego, świadectwem zwartości szeregów mas ludowych walczących o zwycięstwo pokoju, demokracji, socjalizmu.

1 Maja w kraju i stolicy Pomorza

pod znakiem radości i dumy z osiągnięć pokojowego budownictwa

Warszawa. Dzień międzynarodowej solidarności mas pracujących całego świata, dzień braterstwa ludów, walczących o pokój, demokrację i socjalizm — 1 Maja — był dniem przeglądu wspaniałych osiągnięć narodu w walce o pokój i zbudowanie fundamentów socjalizmu, był dniem radości, dumy i mobilizacji do nowych zwycięstw.

Gościnnie uczestniczył w uroczystym dniu 1 Maja robotniczy Śląsk — zakłady kopalni i hut, fabryk i zakładów pracy, młodzież Katowic, Sosnowca, Zabrze, Chorzowa, Bytomia, Częstochowy.

Z górą 4 i pół godziny trwał pochód pierwszomajowy w Katowicach gdzie brało udział w manifestacji ponad 155 tys. osób. Na trybunie za jeźli m. in. miejsca członkowie delegacji związkowców Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Ulicami robotniczej Łodzi — tego największego w kraju ośrodka przemysłu włókienniczego — w dniu 1 Maja przeszedł potężny pochód, liczący ok. 350 tys. ludzi pracy.

W Gdańsku w 140-tysięcznej kolumnie pochodzą 1-majowego kroczy młodzi, czelwicy przedownicy pracy, zakłogi fabryczne, odmierni budowniczości polskich okrętów — stożniowcy, marynarze z naszych statków handlowych, czelwicy traktorzyści z terenu całego Wybrzeża, chłopcy i członkowie spółdzielni produkcyjnych, ludzie nauki i sztuki.

Pod rękę ze swymi polskimi kolegami maszerują Chłirczy, członkowie załóg chrześcijańskich statków, znajdujących się w porcie gdańskim. — Witają ich okrzyki na cześć Chrześcijańskiej Republiki Ludowej i Mao Tse-Tunga.

Wiwatują na cześć Polski Ludowej i świata pracy przebywający w porcie marynarze radzieccy.

W Gdyni w dniu 1 Maja ponad 80 tys. osób wzięło udział we wspaniałym pochodzie.

W Szczecinie ramieniem 1 Maja nie przebrane tłumy wyległy na odświętne przystrojone ullice i place miasta. Przeciąży ryk syren okrętowych defilujących na Odrze jednostek pływających oznajmia rozpoczęcie demonstracji, w której brało udział 120 tys. osób.

W CZORAJSZY zabawy ludowe w Bydgoszczy ściągęły do lasu Gdańskiego oraz na Wilczak wielotysięczne tłumy mieszkańców miasta. Dzień 1 Maja stał się dla bydgoszczan nie tylko dniem potężnej manifestacji na rzecz pokoju i pokojowego budownictwa klasy robotniczej w naszym kraju, lecz także dniem ogólnej radości.

Do lasu na Wilczaku już od wczesnych godzin popołudniowych tramwajami, autobusami i pieszo tłumnie podążali bydgoszczanie na miejsce wielkiego festynu ludowego. Przybywających nie spotkał zawód.

Na specjalnie ustawionych podiach odbywały się tańce, ruchome sklepy MHD obficie były zapatrzone w napoje orzeźwiające, pieczywo i owoce. Wzorowe stoiska zorganizował „Dom Książki”.

Obrzymim powodzeniem cieszyła się loteria książkowa. Brali w niej udział wszyscy dorośli oraz młodzież. Najwięcej uciechy mieli jednak najmłodsi, którzy otrzymywali nagrody książkowe za zwycięskie przebiegi na metę „wielkiego wysiłku w workach” lub też za wdrapanie się na wysoki i oślizgi stęp.

W lesie Gdańskim przegrupowały również do tańca doborowe orkiestry. Ogólne zainteresowanie budziła mała drukarenka „Gazeta

Pomorskiej”, w której odbijano ulotki, rozchwytywane przez publiczność. Przy strzelnicach LPZ można było zdobyć „laur” strzelecki w postaci kwiatka. Dzieciarnia gromadziła się wokół karuzeli, na której można było dowoli zażyć jazdy na rowerkach. Z zapadnięciem zmroku na miejscu zabaw wyświetlano filmy.

Dzień 1 Maja minął więc w Bydgoszcz pogodnie i w radosnej atmosferze.

Rzemiosło i młodzież realizuje zobowiązania z okazji 1 Maja

W bydgoskich zakładach pracy, instytucjach i szkołach odbyły się akademie 1-Majowe. Dzień święta Klasy Robotniczej jest bowiem doniosłą uroczystością dla wszystkich ludzi pracy.

W udekorowanej emblematami rzemiosła i hasłami sali „Stal” akademie urządził bydgoskie rzemiosło. Wzięli w niej udział: kierownik Wydziału Ekonomicznego WK SD Józef Chmielewski, prezes Izby Rzemieślniczej Nabajowski, sekretarz PK SD Jan Bogacki. Przy stole prezydiálním oprócz wymienionych zasiadli ob. ob. Szymkiewicz z PK SD, kierownik Biura OZC Urbański i racjonalizator Sajdak.

Aktualny referat polityczny wygłosił sekretarz PK SD Jan Bogacki.

Franciszek Ziółkowski, prezes OZC w Bydgoszczy zabierając głos oświadczył, że rzemiosło bydgoskie dla uczczenia 60-lecia urodzin Prezydenta RP oraz Święta 1 Maja podjęło zobowiązania wartości 21 tys. złotych w pracach zespołowych oraz 15 tys. zł w indywidualnych.

W części artystycznej wystąpił chór „Halka” oraz zespół słowno-muzyczny pt. „Klasa robotnicza w walce o pokój” wykonał zespół Liceum TPD. Deklamacje recytowali: mały Jędrus Radzikowski oraz p. Zofia Tymńska.

Młodzież II Państw. Szkoły Ogólnokształcącej na odbytej wczoraj akademii podsumowała swoje wyniki nauki i złożyła meldunki o wykonaniu zobowiązań 1 Majowych.

Po referacie okolicznościowym przystąpiono do składania meldunków oraz rozdania nagród najlepszym wychowawcom i przodownikom nauki i pracy społecznej. Na szczególnie wyróżnienie zasługują: ucz. K. Bittówna, I. Czarnarska, J. Weber, B. Pietras, M. Choraża, J. Frączak. Przewodniczą nauki i pracy społecznej J. Frączak dziękując w imieniu nagrodzonych powiedziała: „Naszym obowiązkiem jest się dobrze uczyć by w przyszłości móc za być odpowiednie miejsce w pracy dla dobra całego narodu”.

Uroczysta akademie

Akademie, która odbyła się w dniu 29 kwietnia w świetlicy Spółdzielni Wydawniczej „Prasa Demokratyczna — Nowa Epoka” zagał red. B. Kubatek. Referat wstępny wygłosił dyrektor wydawnictwa St. Grajkowski. Osiągnięcia we współzawodnictwie za czwarty kwartał 1951 roku i pierwszy kwartał br. z uwzględnieniem osiągnięć poszczególnych działów podsumował dyr. Brakowski. Po części oficjalnej rozdano nagrody 21 pracownikom za najlepsze wyniki we współzawodnictwie pracy.

Najlepsze wyniki w indywidualnym współzawodnictwie w pierwszym kwartale br. osiągnęli: M. Zwiewka, E. Smolarek, K. Robacki i P. Kozłowski.

Działka szkół bydgoskich w pochodzie pierwszomajowym

Sportowcy w dniu 1 Maja

Na stadionie Spójni w Bydgoszczy odbyło się szereg imprez sportowych. W turnieju piłkarskim — błyskawicznym juniorów pierwsze miejsce zajęli piłkarze Spójni Bydgoszcz którzy w decydującym spotkaniu zwyciężyli Gwardię 1:0 (0:0). Następne miejsca zajęli Kolejarz i OWKS.

W turnieju siatkówki męskiej pierwsze miejsca zajęli zawodnicy OWKS-u przed SKS Lic. Rolnicze oraz Kolejarzem. Wśród kobiet triumfowały siatkarki Kolejarza. Następne miejsca zajęli SKS Technikum Handlowe, Włókniarz, Technikum Finansowe. W turnieju koszykówki męskiej z udziałem 4 zespołów, pierwsze miejsce zajęli znajdujący się w dobrej formie zawodnicy OWKS-u Bydgoszcz, którzy w decydującym spotkaniu zwyciężyli Kolejarza Bydgoszcz 49:24 (25:13). Trzecie miejsce zajęli koszykarze Spójni.

Największym zainteresowaniem cieszył się mecz piłkarski, w którym zmierzyły się drużyna reprezentacyjna ORZZ oraz reprezentacja Gwardii i OWKS. Spotkanie to zakończyło się zdecydowanym zwycięstwem zespołu Gwardii i OWKS-u 5:0 (2:0). W zwycięskiej drużynie prócz zdobywców bramek Muszyńskiego (Gw), Dziadka (Gw), Fonfary (Gw), Meloska (OWKS) i Zukowskiego (OWKS), na wyróżnienie zasługują bramkarze Burehardt i Grochowina oraz linia pomocy. U pokonanych, którzy wystąpili bez Nowackiego, Wiśnickiego i Doleckiego na wyróżnienie zasługują pracownicy Nowak I i II, zawiedli natomiast obaj bramkarze: Miłkowski i Kosiak.

ZAWODY LEKKOATLETYCZNE W BYDGOSZCZY

Z okazji Święta 1 Maja na stadionie letnim ZS Gwardia Bydgoszcz odbyły się zawody lekkoatletyczne, które cieszyły się dużym zainteresowaniem publiczności. W poszczególnych konkurencjach uzyskano następujące wyniki:

- Sztafeta szwedzka (400 x 300 x 200 x 100) — 1. Gwardia Bydg. 2:10 min., 2. Kolejarz Bydg. 2:12,2 min. Sztafeta 3 x 1000 m — 1. OWKS Bydgoszcz 8:42,8 min., 2. Gwardia Bydg. 9:18,6 min., 3. Kolejarz Bydg. Sztafeta 4 x 100 m (seniorzy) — 1. Gwardia Bydg. 46,8 sek., 2. SKS Mechanik, 3. Kolejarz Bydg. Sztafeta 4 x 100 m (juniorzy) — 1. Kolejarz Bydg. 49,5 sek., 2. Gwardia Bydg. 50,9 sek., 110 m przez płotki (juniorzy) — 1. Makowski (Gwardia Bydg.) 16,6 sek. (nowy rekord Pomorza), 2. Dudziak (Gwardia Bydg.) 17,3 sek., 400 m kobiet — 1. Hlebosz (Gwardia Bydg.) 1:12,6 min., 2. Koleśnik (Gwardia Bydg.) 1:16,2 min.

Żuźłowcy CWKS w Bydgoszczy

Jak się dowiadujemy, w niedzielę 4 bm. o godz. 17 na torze żuźlowym stadionu letniego ZS Gwardia Bydgoszcz ujrzymy najlepszych żuźłowców Polski, reprezentujących barwy CWKS Warszawa. Spotkają się oni z zawodnikami ZS Gwardia w meczu o drużynowe mistrzostwo Polski.

GWARDIA — ROTATION DREZNO 2:1

30 tysięcy publiczności zgromadzonej na stadionie Włókniarza w Łodzi w oczekiwaniu na zakończenie II etapu Wyścigu Pokoju obserwowało z zainteresowaniem pierwszy w tym sezonie w Łodzi międzynarodowy mecz piłkarski, w którym ośrodek Gwardii pokonał Rotation (Drezno) 2:1 (1:1).

GWARDIA: Jurowicz, Orłowski, Bomba, Kalus, Grzywocz (Szczyrek), Durniok, Mielniczek, Piłarski, Kohat, Gracz, Mordarski.

W 36 minucie Kohut mija wybiegającego bramkarza, jego strzał broni ręką na polu karnym obrońca niemiecki Kritz. Rzut karny strzela pewnie Mordarski zdobywając dla Gwardii prowadzenie. W minutę później przebieg gości przynosi wyrównującą bramkę ze strzału Krausa.

Po przerwie Gwardia ma zdecydowaną przewagę. Goście usiłują utrzymać wynik remisowy i ściągają prawie cały napad do obrony. Na 5 minut przed końcem zawodów Mielniczek strzela jednak zwycięską dla Gwardii bramkę.

Stal Gdańsk nad Brdą

Piłkarze Kolejarza Bydgoszcz rozegrają w nadchodzącą niedzielę 4 bm. czwarte z kolei spotkanie o mistrzostwo II ligi z silnym zespołem Stali Gdańsk. Tegoroczny beniaminek II ligi sprawił w ub. niedzielę wielką niespodziankę, zwyciężając w Poznaniu miejscową Stal 2:0. Nie dziwnego, że w meczu z piłkarzami Wybrzeża — kolejarze bydgoscy będą musieli wytyczyć wszystkie siły, by zdobyć upragnione punkty. Pojedynek Stali Gdańsk z Kolejarzem Bydgoszcz, odbędzie się 4 bm. o godzinie 14 na boisku Spójni przy ul. Nakielskiej w Bydgoszczy.

Ogłaszając w związku z medialnym meczem nowy konkurs sportowy, przypominamy, iż każdy z uczestników może nadesłać dowolną ilość kuponów pod adresem Redakcji IKP ul. Armii Czerwonej 20.

4. V. 52 Bydgoszcz g. 14.00

Konkurs sportowy IKP nr 9 II Liga Kolejarz Bydgoszcz Stal Gdańsk

Wynik:

Do przerwy:

Imię:

Nazwisko:

Adres:

Od 2-12 maja składamy dokumenty Rozporządzenie o dowodach osobistych

W tych dniach ukazało się rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów i Ministra Bezpieczeństwa Publicznego z dnia 20 marca br., które mówi o dowodach osobistych.

Każdy obywatel, który ukończył 16 rok życia z wyjątkiem wojskowych w czynnej służbie oraz który ukończył 16 rok życia i samodzielnie zarabkuje, względnie nie mieszka wspólnie z rodzicami lub osobą, pod której opieką się znajduje, obowiązany jest w celu uzyskania dowodu osobistego, lub tymczasowego zaświadczenia tożsamości złożyć w okresie od dnia 2 do 12 maja następujące dokumenty:

- a) wypełnioną ankietę na formularzu, który należy pobrać u prowadzącego meldunki względnie sołtysa;
- b) metrykę urodzenia, lub w wypadkach wyjątkowych inny dokument zastępczy. Osoby pozostające w związku małżeńskim — metrykę ślubu, wdowy i wdowcy akt zgonu drugiego małżonka, małżonek rozwiedziony odpis wyroku orzekającego rozwód. Rodzice, względnie opiekunowie złożą metryki urodzenia dzieci do lat 16, jak również metryki urodzenia dzieci w wieku od 16 — 18 o ile nie ubiegają się one o uzyskanie tymczasowego zaświadczenia tożsamości;
- c) zaświadczenie z miejsca pracy lub nauki względnie inny dokument stwierdzający rodzaj zajęcia;
- d) trzy fotografie sporządzone według wzoru ustalonego dla zdjęć legitymacyjnych z potwierdzeniem na odwrocie tożsamości osoby przez prowadzącego meldunki, albo sołtysa;

e) wszystkie posiadane dowody osobiste wydane przed 1 września 1939 roku jak również kennarkarty wydane przez władze okupacyjne, poświadczające tożsamości wydane po dniu 22 lipca 1944 r., przedawnione paszporty zagraniczne itp.;

f) ponadto należy okazać kartę meldunkową. Osoby podlegające powszechnemu obowiązkowi wojskowemu winny również przedstawić dokument wojskowy (książeczkę wojskową, zaświadczenie wojskowo-rejestracyjne itp.).

Osoby, które po dniu 1 października 1950 r. złożyły u władz meldunkowych metrykę urodzenia lub ślubu, nie są obowiązane do ponownego ich składania, lecz winny w ankiecie wskazać organ władzy, który te dokumenty przyjął.

Osoby, które przebywają poza miejscem zamieszkania i tam są za meldowane, a z ważnych przyczyn nie mogą złożyć dokumentów w miejscu swego zamieszkania (delegacja służbowa, leczenie sanatoryjne, wczasy pracownicze itp.) — składają dokumenty w miejscu swego pobytu.

O dniu i miejscu składania dokumentów przez poszczególnych obywateli powiadomią wszystkich mieszkańców miast prowadzący meldunki, a wsi — sołtysi.

Zaznacza się, że kto w związku ze staraniem o uzyskanie dowodu osobistego, lub tymczasowego zaświadczenia tożsamości składa fałszywe dokumenty, podaje dane nie zgodne z prawdą, zataja prawdę, względnie kto uchyla się od obowiązku posiadania dowodu osobistego, podlega karze zgodnie z przepisami prawa.

PRACOWNICY POSZUKIWANI

PIEKARZY I CUKIERNIKÓW przyjmie od zaraz Powszechna Spółdzielnia Spożywców Koszalin, ul. Jana z Kolna 8. (2845k)

ZGUBY

- ZGUBIONO kartę meldunkową na nazwisko — Zdzisław Błaszowski i Filipina Gołębiowska — Bydgoszcz, Zbożowy Rynek 7. (2806g)
- ZGUBIONO kartę meldunkową nr F-XXI/12193 na nazwisko Kazimiera na nazwisko Stefania Rakoczy, wyd. gmina Dąbrowka Wielka. (2785g)
- ZGUBIONO kartę meldunkową nr F-IV-36880 na nazwisko Stefania Bartkowska. (2807g)

ZGUBIONO kartę rzemieślniczą nr 1139 na nazwisko Edmund Jajdzewski. (2787g)

ZGUBIONO kartę meldunkową na nazwisko — Helena Zmudzńska, Głogowiniec. (2804g)

ZGUBIONO kartę rowerową na nazwisko Pelagia Budnik, zamieszkała Bydgoszcz, Pijarów 34. (2784g)

ZGUBIONO książeczkę Ubezpieczalni Społecznej na nazwisko Piotr Wróbel, Bydgoszcz. (2802g)

SPRZEDAŻ

- SZAFE, stół, bielizniarkę komode, koszykowe łóżeczko dla niemowląt — sprzedam. Bydgoszcz, ul. Skwarna 12 (Wilczak). (2782g)
- RADIO na prąd stały — sprzedam. Bydgoszcz, ul. Kujawska 57 — warsztat nr 2 (do godz. 19). (2753g)
- WÓZ ogumowany na szesnastkach i konia sprzedam. Bydgoszcz, ul. Sołwińskiego 30-7. (2786g)

WÓZEK głęboki — sprzedam. Bydgoszcz, Pomorska 27-2. (2781g)

ZNIWIARKE, cztery koła trzy całowe, beczkowóz, dołownik i kultywator — sprzedam. Bączkowski, — Kruszowica, kuźnia. (1393g)

ZAMIANY

DUZY pokój wygody — współużywalność kuchni zamienię. Oferty do IKP Bydgoszcz „2805”. (2805g)

DZIERŻAWY

- WEZME w dzierżawę względnie kupię małe gospodarstwo z większym sadem owocowym i zabudowaniami. Oferty IKP Bydgoszcz „2677” (2677g)
- WYDZIERŻAWIĘ małe gospodarstwo 9 ha, sad, zabudowanie, 2 godziny od Warszawy, przy szosie — najchętniej ogrodnikami. Oferty — Toruń, Słowackiego 63-1. (1215g)

WYDZIERŻAWIĘ działkę 3750 m lub mniej. Zgłoszenia Dolina 32 (warsztat szewski). (2783g)

RÓŻNE

DOM ze składami centrum 80.000, 1/4 domu ze składem 18.000, domek — kościelna wioska 9.000, — plac 1500 m kw. (Włóczak) gospodarstwo sprzeda, wydzierżawi, poszukuje do kupna pośrednictwo — Bydgoszcz, Sniadeckich 48. (2781g)

POKOJU POSZUKUJĄ

MALZENSTWO bezdzietne poszukuje pokoju kuchnią — zwracamy koszty remontu. Wiadomości: IKP Bydgoszcz. (2788g)

Papier biały gazet. rot. mat. kl. VII, 50 g, 83 cm. E-III-10070